

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9002

гр. София, 18.11.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Частно гражданско дело № 20211110165229 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 390 от ГПК.

ФИРМА, ЕИК ***** е сезирало съда с искане за допускане обезпечение на бъдещи искове, който ще предяви срещу ЕВГ. АС. М., посочени като правно основание, иск по чл. 45 от ЗЗД за осъждане на ответника за заплати на ищеца сумата от 14096,36 лева, представляваща обезщетение за причинените на ищеца имуществени вреди, изразяващи се в стойността на собствени на ищеца вещи, намиращи се в описан в хода на изп.д. № 7830/2021г. по описа на ЧСИ МБ недвижим имот, собственост на длъжника, съединен при условията на евентуалност с искове с правно основание чл. 59 от ЗЗД и иск с правно основание чл. 108 от ЗС, чрез налагане на обезпечителна мярка „запор“ върху банковите сметки на М. в посочените в молбата банки до размера на сумата от 14096,36 лева.

За да се произнесе съдът взе предвид следното:

Софийски районен съд е родово и местно компетентен да се произнесе по молбата по аргумент от чл. 390, ал.1 от ГПК.

За да е допустимо обезпечението на бъдещ иск, съдът трябва да установи, че ищецът има право на обезпечение на иска. Това право съществува, когато са налице следните предпоставки: искът следва да е допустим и вероятно основателен, или без да е вероятно основателен, молителят да представи гаранция в определен от съда размер; да съществува обезпечителна нужда, която предполага без обезпечението на ищеца да бъде трудно да осъществи правата си по решението и обезпечителната мярка да е подходяща и съответна на обезпечителната нужда. При обезпечението на бъдещ иск молбата е самостоятелна – няма отделна искова молба, която да индивидуализира исковата претенция, чието обезпечение се иска. По тази причина молбата трябва ясно да индивидуализира бъдещия иск чрез посочване на обстоятелствата на които се основава, и на петитума.

Съдът намира, че в случая изискванията на закона, за допускане на обезпечение на бъдещ иск не са налице, поради което съдът намира молбата за неоснователна.

Исковата молба е нередовна, което от своя страна прави искането за допускане на обезпечение недопустимо, тъй като така както е предявена молбата не е ясен предмета на бъдещите искове, както и така посочени правния интерес на молителя от предявяването им. Не е индивидуализиран ответника, а се иска налагане на обезпечителна мярка „запор“ върху банковите сметки на М. в посочените в молбата банки. Правната квалификация на исковете следва да бъде изведена от съда въз основа на изложените от ищеца твърдения и обстоятелства. В молбата не се твърди, а и не са представени доказателства, че вещите, за които се твърди да са собствени на ищеца и намиращи се в описания имот, по силата на сключен между него и трето лице – ДСБ договор за наем от 09.06.2017г. да са описани в хода на изпълнителното производство по реда на чл. 465 от ГПК и ответника да е назначен за техен pazач по реда на чл. 469 от ГПК. В чл. 440 от ГПК е предвидена изрична разпоредба за защита правата на трети лица, засегнати от изпълнението, когато е насочено изпълнение върху вещь, която не е собствена на длъжника, както и специална такава, предвидена в чл. 435, ал.4 от ГПК. В предвид изложените твърдения не е ясна правната квалификация на бъдещите искове и целта на търсената с тях защита. Не се представени към молбата и доказателства, от които да се обосновава пасивната процесуална легитимация по бъдещите искове, което да оправдае и обоснове прилагането на посочената обезпечителна мярка „запор“ точно върху сметките на М.. При обезпечението на бъдещ иск молбата е самостоятелна – няма отделна искова молба, която да индивидуализира исковата претенция, чието обезпечение се иска. По тази причина молбата трябва ясно да индивидуализира бъдещия иск чрез посочване на обстоятелствата на които се основава, и на петитума.

По изложеното и с оглед спецификата на обезпечителното производство и задължението на съда по чл.395, ал.2 от ГПК да се произнесе в деня на подаване на молбата по чл.390 от ГПК, то процедурата по чл.129, ал.1-2 от ГПК е неприложима, тоест съдът не може да дава последващи указания за отстраняване нередовностите на молбата, поради което съдът следва да постанови отказ при констатирана нередовност - в този смисъл Определение №513/22.10.2010г. по гр.д.№504/2010г. на ВКС, IIIг.о.

Така мотивиран, съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молба с вх. № 90086/17.11.2021г. за обезпечение на бъдещи искове, който ФИРМА, ЕИК *****, ще предяви срещу ЕВГ. АС. М., посочени като правно основание, иск по чл. 45 от ЗЗД за осъждане на ответника за заплати на ищеца сумата от 14096,36 лева, представляваща обезщетение за причинените на ищеца имуществени вреди, изразяващи се в стойността на собствени на ищеца вещи, намиращи се в описан в хода на изп.д. № 7830/2021г. по описа на ЧСИ МБ недвижим имот, собственост на длъжника, съединен при условията на евентуалност с искове с правно основание чл. 59 от ЗЗД и иск с правно основание чл. 108 от ЗС, чрез налагане на обезпечителна мярка „запор“ върху банковите сметки на М. в посочените в молбата банки до размера на сумата от 14096,36 лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба от молителя пред Софийски

Градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

ОПРЕДЕЛИ:

Съдия при Софийски районен съд: _____